

عنوان مقاله:

تحلیل تاثیر خودشیفتگی در اشعار مهدی اخوان ثالث

محل انتشار:

فصلنامه متن پژوهی ادبی، دوره 27، شماره 96 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 32

نویسندگان:

سارا پارسائی جهرمی - دانشجوی دکتری رشته زبان و ادبیات فارسی، واحد تهران مرکزی، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

دره دادجوی توکلی - استادیار، گروه زبان و ادبیات فارسی، واحد تهران مرکزی، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

محمدعلی گذشتی - دانشیار، گروه زبان و ادبیات فارسی، واحد تهران مرکزی، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

شیرین کوشکی - دانشیار گروه روان شناسی، واحد تهران مرکزی، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

مهدی اخوان ثالث، شاعر نامدار معاصر است که در قالب‌های مختلف شعری طبع‌آزمایی کرده است. شخصیت فرازنگر، آرمان طلب و خودشیفته وی، دارای ابعاد ویژه و درخور بررسی است. پژوهش، پاسخگوی این پرسش است که آیا خودشیفتگی بر کیفیت و کمیت تصویرپردازی‌های اخوان تاثیر چشمگیر داشته است؟ در جستار حاضر، علل روان‌شناسانه سرایش اشعار نارسسیستی وی، واکاوی شد. تشنگی اخوان درخصوص مورد تایید واقع شدن، رسیدن به جامعه‌ای آرمانی، دوری از مظاهر دنیای متجدد و یکی شدن با شخصیت‌های اسطوره‌ای که از شاخه‌های بهنجار و نابهنجار خودشیفتگی هستند به شاخص‌های زندگی فردی وی بازمی‌گردد. روش پژوهش، توصیفی-تحلیلی است. براساس نتایج تحقیق، انواع سطوح خودشیفتگی مانند خودستایی، گردن‌فرازی، ستایش مقام هنری، افکار قلندری و... نقش بارزی را در پیشبرد کیفیت و کمیت وجه هنری مضامین و تصاویر ادبی «م. امید» ایفا کرده اند؛ به نحوی که اگر این ابداعات را حذف یا کم کنیم، بخش زیادی از محتوای آثار وی از بین رفته و طبیعتاً بر قسمتی از مفاهیم ادبیات معاصر، تاثیر می‌گذارد.

کلمات کلیدی:

اخوان، خودشیفتگی، گردن‌فرازی، مفاخره، قلندری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1585200>

